

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.504 van 15 oktober 2002
in de zaak A. 118.590/XII-3495.**

In zake : de BVBA PATRICK SALES,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. Gysen,
kantoor houdende te Heverlee,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Patrick Sales op 22 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 1 januari 2002 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij haar de vergunning wordt geweigerd tot het organiseren van een interne bewakingsdienst, evenals van de impliciete beslissing tot beëindiging van de overgangsmaatregel om in afwachting van het eerste besluit voort activiteiten van toezicht op en controle van personen te mogen blijven uitoefenen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd
P. De Wolf;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. Gysen, die verschijnt voor verzoekster, en van adjunct-adviseur D. Van Dam, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. De Wolf;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster de discotheek Millennium te Herselt uitbaat; dat zij op 28 december 1999 een aanvraag indient tot het exploiteren van een interne bewakingsdienst, voor toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen; dat haar op 24 februari 2000 wordt toegelaten tot aan de eindbeslissing over de aanvraag voort activiteiten van persoonscontrole uit te oefenen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen; dat op 11 januari 2002 de minister van Binnenlandse Aangelegenheden de gevraagde vergunning weigert;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster essentieel doet gelden dat zij door de bestreden beslissing niet langer de veiligheid van de bezoekers van haar inrichting kan waarborgen, dat zij bijgevolg haar inrichting zal moeten sluiten, dat hierdoor haar voortbestaan in het gedrang komt en aanzienlijke investeringen, het opgebouwde cliënteel en de tewerkstelling van diverse werknemers verloren zullen gaan;

Overwegende dat verzoeksters argumentatie van het nadeel uitgaat van de premisse dat zij bij gebreke aan een interne bewakingsdienst niet meer de veiligheid van de discotheekbezoekers kan verzekeren; dat zij ter zake betoogt dat verder exploiteren zonder bewakingsdienst “heden ten dage onmogelijk” is, dat de uitbating “onmiddellijk het mikpunt [zou] worden van herrieschoppers” en dat geen externe bewakingsfirma’s kunnen worden gevonden, hetgeen moet blijken uit een lijst van bewakingsfirma’s die verzoekster tevergeefs zou hebben gecontacteerd;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota onder meer tegenwerpt dat verzoekster geenszins in concreto aantoonde dat bewaking in haar inrichting noodzakelijk is en dat zij geen concrete elementen aangeeft waaruit blijkt dat de inrichting onmiddellijk het mikpunt zou worden van herrieschoppers, laat staan nog in die mate dat de exploitatie onmogelijk wordt; dat zij ook repliceert wat volgt :

“Dat, waar verzoeker stelt dat er onmogelijk bewakingsondernemingen gevonden kunnen worden die activiteiten van persoonscontrole wensen uit te oefenen voor horecazaken dient opgemerkt te worden dat verzoeker een lijst overmaakt waarop een tiental ondernemingen vermeld staan die geen portiersdiensten leveren en een tiental ondernemingen die wegens taalproblemen en/of te verre afstanden geen portiersdiensten kunnen leveren aan verzoeker;

Dat verzoeker in totaal 28 ondernemingen opsomt, terwijl verweerder een lijst verschaft met al de vergunde bewakingsondernemingen -128- (stuk 19) waarvan er 74 bewakingsondernemingen vergund zijn voor activiteiten van persoonscontrole (stuk 20);

Dat verzoeker voornamelijk de ondernemingen opsomt waarvan algemeen geweten is dat zij inderdaad geen portiersdiensten leveren zoals Group 4 Securitas (waardetransport), Securair, Wings Security, Baron Security (overgenomen door Securis)...;

Dat het bovendien vreemd is dat de ondernemingen die er alom bekend staan portiersdiensten te leveren zoals onder andere Griffioen Security Bvba,

Icarus Event Control, Blok Security Mobile Bvba, ... niet vermeld worden door verzoeker;

Dat de twee laatste voornoemde ondernemingen bovendien in de provincie Antwerpen zijn gevestigd;

Dat de stukken door de verzoekende partij neergelegd op de griffie van de Raad van State slechts vier brieven bevatten van bewakingsondernemingen die geen portiersdiensten leveren, waaronder een brief van Faceo Belgium NV, een erkende opleidingsinstelling, die uiteraard geen portiersdiensten levert;

Dat hieruit afgeleid kan worden dat verzoeker niet echt op zoek is gegaan naar een bewakingsonderneming die portiersdiensten levert en dat derhalve geenszins aangetoond is dat er geen beschikbare vergunde ondernemingen zijn om in de bewaking van de inrichting te voorzien”;

Overwegende dat het verweer wordt bijgetreden; dat verzoekster onvoldoende de juistheid aannemelijk maakt van het uitgangspunt waarop zij haar nadeel baseert; dat met dat uitgangspunt ook het nadeel wordt verworpen;

Overwegende dat niet aan de tweede voorwaarde voor een schorsing voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien oktober 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.